

Αρχείο
34.3

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΥΠΟΥ
ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΓΙΑ ΘΕΜΑΤΑ Ε.Ο.Κ.

Αθήνα, 28 -7 -1983

Η ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΣ
Κ. Κ. ΣΗΜΙΤΗ ΣΤΟ ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ.

Ο υπουργός Γεωργίας κ. Κώστας Σημίτης παρεχώρησε συνέντευξη Τύπου προς τους Έλληνες και ξένους δημοσιογράφους στο Ζάππειο Μέγαρο. Στην ομιλία του, ο κ. Σημίτης, είπε τα εξής:

"Θα σας ενημερώσω για τα αποτελέσματα των εργασιών στους τομείς της αλιείας και της γεωργίας, που χειρίζομαι, στα πλαίσια της ελληνικής προεδρίας.

Αυτό το μήνα συνήλθε δύο φορές το Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας της Κοινότητας και μία φορά το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας. Στο Συμβούλιο Αλιείας κύριο θέμα ήταν η εφαρμογή των αποφάσεων που είχαν ληφθεί στις 25 του Γενάρη για μια κοινή αλιευτική πολιτική. Τότε, είχε αποφασιστεί ποιό θα είναι το γενικό πλαίσιο της αλιευτικής πολιτικής και μετά, σε επανειλημμένες συνεδριάσεις, οι ομάδες εργασίας, με βάση τις προτάσεις της Επιτροπής (ΚΟΜΙΣΣΙΟΝ) και τις προτάσεις της προεδρίας, εξειδίκευσαν αυτό το πλαίσιο, δηλαδή καθόρισαν, για παράδειγμα, ποιές ποσότητες αλιευμάτων θα επιτραπούν γενικά και ποιά ποσοστωση θα έχει κάθε χώρα.

Αυτή η εξειδίκευση έχει τελειώσει μέχρις ενός ορισμένου σημείου, μένουν όμως μερικά σημεία ανοιχτά. Το κύριο σημείο που μένει ανοικτό είναι οι ποσοτώσεις των αλιευμάτων ρέγγας στη Βόρεια Θάλασσα. Εκεί έχουν ενδιαφέροντα όλες οι χώρες που είναι παράκτιες της Βόρειας Θάλασσας, δηλαδή όλες οι χώρες της Κοινότητας εκτός από την Ιταλία, την Ελλάδα, το Λουξεμβούργο που δεν έχει βέβαια θάλασσα και την Ιρλανδία, γιατί η Ιρλανδία έχει πάρει το δικό της ποσοστό σε άλλες θάλασσες.

Η συνολική ποσότητα αλιεύματος που θα επιτραπεί κατά το 1983 είναι 84 χιλιάδες τόννοι, αλλά αν προσθέσει κανείς τις απαιτήσεις των κρατών-μελών συμποσούνται σε ένα ποσό γύρω στις 200 χιλιάδες τόννους. Η προσπάθεια που γίνεται στο Συμβούλιο είναι να φτάσουν από τους 200 χιλιάδες τόννους στους 84 χιλιάδες. Δυστυχώς και στα δύο Συμβούλια, και στο Συμβούλιο της 11-12 Ιουλίου και σε εκείνο της 25-26 Ιουλίου δεν ήταν δυνατόν να επιτευχθεί ένα αποτέλεσμα, γιατί οι απόψεις των κρατών-μελών διίστανται ριζικά. Θέλω να αναφέρω ενδεικτικά ότι η Δανία, για παράδειγμα, απαιτεί να έχει ένα ποσοστό 40% των αλιευμάτων, ενώ η Επιτροπή της είχε αναγνωρίσει αρχικά ένα ποσοστό 9%. Ένα άλλο παράδειγμα είναι αυτό της Μεγάλης Βρεταννίας, που απαιτεί ένα ποσοστό γύρω στο 28% και σε ένα τελευταίο κείμενο της Επιτροπής της αναγνωρίζεται ένα ποσοστό 15% μονον.

Θα συνέλθει και πάλι το Συμβούλιο Υπουργών Αλιείας στις 4 και 5 του Οκτώβρη για να συνεχίσει τη συζήτηση πάνω σ' αυτό το θέμα. Η Δανική αντιπροσωπεία, αλλά και ορισμένες άλλες αντιπροσωπείες, έχουν εξαρτήσει τη συγκατάθεσή τους για την επίλυση όλων των εκκρεμών προβλημάτων, από την επίλυση αυτού του θέματος της ρέγγας. Έτσι, λοιπόν, το Συμβούλιο δεν παίρνει αποφάσεις. Στο τελευταίο Συμβούλιο πάρθηκαν όπως θα είδατε από τις εφημερίδες, δύο αποφάσεις: Μία προσωρινή σχετικά με τα αλιεύματα ρέγγας της Νορβηγίας και η επικύρωση της Συνθήκης μεταξύ της Κοινότητας και της Ισημερινής Γουινέας για αλιεία στα νερά της Ισημερινής Γουινέας. Το πρόβλημα της ρέγγας είναι πολύ σοβαρό για όλες τις χώρες που είναι γύρω από την Βαλτική και οι διαφωνίες τους είναι κατανοητές, αλλά εάν δεν υπάρξει συμφωνία μέχρι τέλος του χρόνου, θα διακινδυνεύσει η κοινή αλιευτική πολιτική. Η έλλειψη συμφωνίας θα δείξει ότι οι χώρες της Κοινότητας δεν είναι σε θέση να ξεπεράσουν τα μικροσυμφέροντά τους, για να επιδιώξουν μια ευρύτερη συμφωνία πάνω στο τί θα πρέπει να γίνει από κοινού.

Αυτό το μήνα συνήλθε και το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας, που είχε να εξετάσει μια σειρά από θέματα. Το πρώτο θέμα, που ήταν γραμμένο στην ημερήσια διάταξη, ήταν το λεγόμενο "μεσογειακό κεκτημένο". Το "μεσογειακό κεκτημένο" είναι, τί θα ισχύσει μελλοντικά/με ^{σχετικά} τους κανονισμούς για το ελαιόλαδο, τα φρούτα και τα λαχανικά. Η Κοινότητα επιδιώκει να αναθεωρήσει τις ισχύουσες διατάξεις και να τις προσδιορίσει σε λεπτομέρειες, ώστε να είναι καθορισμένες κατά τις διαπραγματεύσεις με την Ισπανία και την Πορτογαλία. Η συζήτηση γύρω από το "μεσογειακό κεκτημένο" έχει αρχίσει εδώ και πολύ καιρό - πάνω από ένα ή ενάμισυ χρόνο - έχει προχωρήσει αρκετά, αλλά είμαστε ακόμα σε αρκετή απόσταση από μία συμφωνία.

Το θέμα αυτό θα έπρεπε να συζητηθεί - δεν συζητήθηκε όμως τελικά - γιατί η ιταλική αντιπροσωπεία δήλωσε αδυναμία, λόγω του ότι δεν υπάρχει κυβέρνηση, η οποία θα ήθελε να αναλάβει την ευθύνη, μίας συμφωνίας σ' αυτό το σημείο, αυτή τη στιγμή στην Ιταλία. Ελπίζω, η νέα ιταλική κυβέρνηση να σχηματιστεί πριν από το επόμενο Συμβούλιο που είναι στις 25 του Σεπτεμβρη για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε σ' αυτό το θέμα.

Το δεύτερο θέμα, που συζητήθηκε, ήταν το θέμα των μεταποιημένων φρούτων και λαχανικών. Υπάρχει μια ρύθμιση, ένας κανονισμός της Κοινότητας που είναι υπό αναθεώρηση, και εκεί δίστανται οι απόψεις και το θέμα αυτό παραπέμφθηκε, όπως άλλωστε είχε προταθεί από την Ειδική Επιτροπή Γεωργίας, πάλι στην Ειδική Επιτροπή Γεωργίας για να εξετασθεί

από τους εμπειρογνώμονες.

Συναφές ήταν και ένα θέμα που ενδιέφερε την Ελλάδα: Το θέμα της παράτασης του κανονισμού της σταφίδας. Για τη σταφίδα ισχύει ένας κανονισμός ο οποίος λήγει τέλη Αυγούστου. Αυτό είναι αντίθετο με πολλά άλλα προϊόντα στα οποία οι κανονισμοί είναι απεριόριστοι και αναθεωρούνται, βεβαίως, κατά καιρούς. Υπήρχε, λοιπόν, ανάγκη να ληφθούν νέα μέτρα. Και εδώ στο θέμα της σταφίδας προέκυψε ένα πρόβλημα, μία διαφορετική ερμηνεία των αποφάσεων της Στουτγάρδης. Ορισμένες χώρες θέλησαν να ερμηνεύσουν τις αποφάσεις της Στουτγάρδης, ότι αποτελούν μία εντολή για περιορισμό των δαπανών στον αγροτικό τομέα και επιβολή ποσοστώσεων στις ενισχύσεις και γι' αυτό θα έπρεπε και να μην υπάρξει αύξηση της τιμής και να υπάρξει ένα ανώτατο όριο ποσότητας η οποία ενισχύεται και η προστασία έναντι των εισαγωγών από τρίτες χώρες να μειωθεί.

Άλλες χώρες, βεβαίως, ήταν της άποψης - και θέλω να τονίσω όχι μόνον η Ελλάδα - ότι η ερμηνεία αυτή των αποφάσεων της Στουτγάρδης ήταν καθαρά δημοσιονομική και δεν είναι σύμφωνη με το πνεύμα της απόφασης αλλά και με αρκετά σημεία. Η Στουτγάρδη καλεί σε μία νέα πολιτική την Κοινότητα, δεν καλεί μονάχα στον περιορισμό των δαπανών. Και γι' αυτό δεν θα ήταν σωστό, προτού ξεκινήσουμε, να δούμε τί ακριβώς θα κάνουμε, να αρχίσουμε να εφαρμόζουμε από ένα προϊόν όλους τους δυνατούς περιορισμούς. Δεν πάρθηκε σ' αυτό το θέμα απόφαση και αυτό δημιουργεί, βέβαια, ένα σοβαρό πρόβλημα στη χώρα μας, διότι υπάρχει ένα προϊόν που δεν υπαγόταν στην κοινή οργάνωση της Αγοράς και τώρα μένει χωρίς ρύθμιση.

Από επαφές τις οποίες είχαμε με την Επιτροπή, με πληροφόρησαν ότι η Επιτροπή σκέπτεται - δεν ξέρω αν τελικά θα το πραγματοποιήσει - επειδή υπήρξε αδυναμία του Συμβουλίου να αποφασίσει, να συνεχίσει προσωρινά την εφαρμογή του κανονισμού που ίσχυε μέχρι σήμερα.

Ένα επόμενο θέμα - και εδώ στα επόμενα θέματα υπήρξαν αποφάσεις - ήταν ο υπολογισμός κάποιων εξισωτικών ποσών που δίνονται σε κραμποσπόρους-γογγυλοσπόρους κλπ. - γενικά σε ορισμένα προϊόντα - αυτό είναι ένα θέμα που αφορούσε τη Γαλλία, τη Γερμανία και την Ολλανδία και εκεί επιτεύχθηκε συμφωνία, όπως επιτεύχθηκε συμφωνία στο να υπάρξει μία κωδικοποίηση όλων των κανόνων που ισχύουν για την απόσταξη του κρασιού και την παραγωγή από την απόσταξη οινοπνεύματος. Αυτό το τελευταίο είναι αρκετά σημαντικό. Είναι ένας κανονισμός για τον οποίο δούλευαν σε επιτροπές της Επιτροπής και σε ομάδες εργασίας

του Συμβουλίου για πολλούς μήνες, ένα χρόνο περίπου, - αν όχι περισσότερο - και ότι καταλήξαμε σ'ένα συμπέρασμα, αυτό δείχνει ότι υπάρχει ένα ενδιαφέρον να τακτοποιηθούν - θά έλεγα - οι υπάρχουσες ρυθμίσεις και να υπάρχει μία καλύτερη τάξη στην αγορά.

Ένα τρίτο θέμα στο οποίο υπήρξε συμφωνία, μετά από κάποιες δυσκολίες, είναι η περαιτέρω χρηματοδότηση ορισμένων δασικών προγραμμάτων στην Ιταλία και στη Γαλλία.

Και τέλος, ένα τελευταίο θέμα, όπου δεν υπήρξε συμφωνία, είναι η περαιτέρω χρηματοδότηση της γεωργικής έρευνας στην Κοινότητα. Οι διαφορετικές απόψεις είχαν και πάλι την αφετηρία τους στην ερμηνεία των αποφάσεων της Στουτγάρδης. Η μεν Επιτροπή είχε προτείνει να χρηματοδοτηθεί η γεωργική έρευνα με 65 εκατομμύρια ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες. Η Γερμανία σε μία τελευταία υποχώρηση συμφώνησε - αν θυμάμαι καλά - γύρω στις 22 εκατομμύρια 500 χιλιάδες λογιστικές μονάδες. Η Μεγάλη Βρεταννία επέμενε μονάχα στο ποσό των 9,5 εκατομμυρίων ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων. Τα ποσά βεβαίως των 22,5 εκατομμυρίων και των 9,5 εκατομμυρίων είναι ποσά πολύ μικρά. Όπως διατυπώθηκε από διάφορες χώρες, η Κοινότητα ξοδεύει 30 εκατομμύρια λογιστικές μονάδες για την γεωργική έρευνα στις τροπικές χώρες. Επομένως, θα ήταν λογικότερο να ξοδέψει για την γεωργική έρευνα στην Κοινότητα πολλά περισσότερα.

Το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας έκλεισε με τρεις αποφάσεις σε 4 θέματα που θα μπορούσαν να αποφασιστούν. Αυτό θεωρήθηκε σαν ένα καλό "σκορ" από πολλούς συναδέλφους, οι οποίοι, όμως, επισήμαναν ότι και άλλοτε έτσι το Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας του Ιουλίου καταλήγει σε αποτελέσματα, ενώ φθίνει μετά ο αριθμός των εισηγμένων αποφάσεων και στο τέλος είναι μηδέν. Ελπίζω, όμως, να μη συμβεί αυτό και να μπορέσει το Συμβούλιο να δουλέψει αποτελεσματικά.

Το Συμβούλιο απασχόλησε και ένα άλλο θέμα. Όπως ξέρετε, μέχρι τώρα, η σκέψη ήταν ότι η όλη εξέταση των θεμάτων της Στουτγάρδης θα γίνει από ένα ειδικό συμβούλιο στο οποίο θα μπορούν να καλούνται και υπουργοί Γεωργίας και να συνεδριάζουν ταυτόχρονα, αλλά όχι υπό την μορφή συμβουλίου. Αυτό προκάλεσε την αντίδραση ορισμένων υπουργών μέσα στην συνεδρίαση του Συμβουλίου Υπουργών Γεωργίας, που ζήτησαν από εμένα ως Πρόεδρο του Συμβουλίου Υπουργών Γεωργίας να συμμετάσχουν και υπουργοί Γεωργίας στις διαβουλεύσεις για το πώς θα εφαρμοστούν οι αποφάσεις της Στουτγάρδης και ποια θα είναι τα αποτελέσματα. Δέχθηκε, μάλιστα - με επίκληση μιας παλιάς ρήσης του Κλεμανσώ - ότι βέβαια δέχονται, όπως είπε και ο Κλεμανσώ, ότι "ο πό-

λεμος είναι πολύ σοβαρός για να τον εμπιστευτείς στους στρατηγούς" ότι και γενικά το θέμα των δαπανών της γεωργίας είναι πολύ σοβαρό για να το εμπιστευθούν μονάχα στους υπουργούς Γεωργίας, αλλά εν πάσει περιπτώσει θα πρέπει και αυτοί ως πιο ειδικοί να πουν τη γνώμη τους. Κατόπιν αυτού, μετέφεραν αυτό στο Ειδικό Συμβούλιο και λήφθηκε απόφαση ότι στην επόμενη συνεδρίαση του Ειδικού Συμβουλίου η οποία θα γίνει στις 30 Αυγούστου, θα συμμετάσχουν και οι υπουργοί Γεωργίας. Έτσι, θα υπάρχει και συμμετοχή στην εξέλιξη, στην παρακολούθηση του θέματος από τους υπουργούς Γεωργίας. Αυτό γιατί όπως ξέρετε, το κύριο θέμα που απασχολεί τον αγροτικό τομέα στην Κοινότητα είναι η αναθεώρηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής. Το θέμα αυτό είχε πολυσυζητηθεί στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας χωρίς ποτέ να καταλήξουμε σε αποτελέσματα διότι υπάρχει μια φανερή αντίθεση ανάμεσα στις χώρες που πρωτοϊδρυσαν την Κοινότητα και στις χώρες του Νότου. Οι μεν πρώτες - οι βόρειες χώρες - και κυρίως εκείνες οι οποίες φέρουν το βάρος της δαπάνης της Κοινότητας, η Γερμανία και το Ηνωμένο Βασίλειο που θέλουν και να περιορίσουν τις δαπάνες, και από την άλλη μεριά οι χώρες του Νότου που πιστεύουν ότι δεν είναι αρκετά εξισορροπημένη η Κοινή Αγροτική Πολιτική. Και θα έπρεπε, ίσως, να περιοριστούν οι δαπάνες, αλλά κυρίως να υπάρχει μία εξισορρόπηση ανάμεσα στα μέτρα που παίρνονται για τις βόρειες χώρες και τις νότιες χώρες.

Αυτή η αντίθεση που υπάρχει - άλλοτε φανερή και πολλές φορές όχι φανερή, πλην όμως υπαρκτή - οδηγεί και στη δυσκολία λήψης αποφάσεων. Η θέση της ελληνικής προεδρίας σ'όλο αυτό το γενικότερο θέμα είναι ότι το πρόβλημα πρέπει να συζητηθεί, αλλά θέλω να διευκρινίσω το εξής - γιατί πολλές φορές υπάρχει η αντίληψη ότι η προεδρία είναι σε θέση να καθορίσει τί θα συζητηθεί και πώς θα συζητηθεί - οι πρωτοβουλίες της προεδρίας, τουλάχιστον στον δικό μου τον τομέα, είναι αρκετά περιορισμένες. Ένα θέμα έρχεται στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας όταν έχει συζητηθεί στις Επιτροπές, στις ομάδες εργασίας του Συμβουλίου, στην Ειδική Επιτροπή Γεωργίας, δηλαδή, ένα θέμα συζητείται στο Συμβούλιο όταν υπάρχει μια πολύ μεγάλη προεργασία. Η προεργασία αυτή απαιτεί πολλές φορές και 6-8 μήνες. Και αν ακόμα η ελληνική προεδρία ήθελε να επιλέξει ένα άλλο θέμα για συζήτηση, αυτό στην καλύτερη δυνατή περίπτωση δεν θα ερχόταν στο Συμβούλιο, παρά μετά τη λήξη της ελληνικής προεδρίας κατά πάσα πιθανότητα, γιατί δεν πρέπει να είμαστε απόλυτοι. Υπάρχει, λοιπόν, ένα δεδομένο πλαίσιο

του τί μπορούμε να συζητήσουμε, και μέσα σ' αυτό το δεδομένο πλαίσιο υπάρχουν δυο σημαντικά θέματα: Το πρώτο και το πιο σημαντικό θέμα είναι η διαρθρωτική πολιτική της Κοινότητας. Οι διαρθρωτικές οδηγίες της Κοινότητας λήγουν στο τέλος του έτους και θα πρέπει η Επιτροπή να κάνει νέες προτάσεις για μια νέα διαρθρωτική πολιτική. Εμείς έχουμε επιμείνει στην Επιτροπή να επισπεύσει τις προτάσεις της γιατί πιστεύουμε ότι είναι απαραίτητο να συζητηθεί η διαρθρωτική πολιτική και μάλιστα στο πλαίσιο των αποφάσεων της Στουτγάρδης. Θεωρούμε ότι η αναμόρφωση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής θα περάσει πρώτα απ' όλα μέσα από μία αναμόρφωση της διαρθρωτικής πολιτικής, ώστε να δώσει τη δυνατότητα στις εκμεταλλεύσεις που βρίσκονται στο μεσογειακό χώρο να είναι πιο βιώσιμες, πιο ανταγωνιστικές και να οργανωθεί η εμπορία των προϊόντων και το συνεταιριστικό κίνημα πιο αποτελεσματικά, για να μπορέσει έτσι ο χώρος αυτός να ανταγωνιστεί αποτελεσματικά τις τρίτες χώρες, που αυτή τη στιγμή προμηθεύουν σε μεγάλο βαθμό προϊόντα στην Κοινότητα. Ένα σημείο, λοιπόν, που θα επιδιώξουμε, γιατί ακριβώς έρχεται για συζήτηση να λύσουμε είναι το θέμα της διαρθρωτικής πολιτικής. Είμαι βέβαιος ότι δεν πρόκειται να κλείσει το θέμα στο τέλος του χρόνου, γιατί είναι πολύ πολύπλοκο. Όμως και εμείς θα θεωρήσουμε ότι κάναμε καλή δουλειά, αν έχουν πραγματοποιηθεί δύο συζητήσεις πάνω σ' αυτό το θέμα και έχουν αποσαφηνιστεί οι απόψεις.

Το δεύτερο κύριο θέμα είναι αυτό που ανέφερα πριν, δηλαδή, το μεσογειακό κεντημένο. Η λύση αυτού του προβλήματος θα επιτρέψει τις συζητήσεις με την Ισπανία και την Πορτογαλία και θα διευκρινίσει γενικά ποιό καθεστώς θα ισχύει για ένα τομέα παραγωγής των μεσογειακών χωρών, που είναι ιδιαίτερα σημαντικός.

Υπάρχει και μία σειρά από άλλα θέματα τα οποία δεν είναι και τόσο σημαντικά, θα μπορούσα να σας τα αναφέρω, αλλά νομίζω ότι δεν χρειάζεται να σας απασχολήσω. Αν σας ενδιαφέρει, μπορώ να πω μερικά: Είναι θέματα της τρέχουσας διαχείρισης, που πρέπει να γίνεται από το Συμβούλιο. Επιδίωξή μας λοιπόν, πέρα από την πρόωθηση αυτών των δύο γενικότερων θεμάτων - για να βοηθήσουμε και εμείς σ' αυτό που πιστεύουμε αναγκαίο, δηλαδή την εξισορρόπηση μέσα στην Κοινότητα και μία αποτελεσματική διαρθρωτική πολιτική - θα είναι αυτές οι τρέχουσες αποφάσεις να ληφθούν, ώστε δίνοντας έτσι μία πνοή στο Συμβούλιο να δείξουμε ότι η χώρα μας είναι σε θέση να διαχειριστεί πολύ καλά τα θέματα τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπίσει κάθε Προεδρία. Αυτά, είχα να σας πω, σαν μία γενική πληροφόρηση".

Στη συνέχεια ο Υπουργός Γεωργίας κ. Σημίτης απάντησε στις παρακάτω ερωτήσεις των δημοσιογράφων:

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μήπως μπορείτε να μας πείτε πως έχει και πως εξελίσσεται το θέμα της ρετσίνας έναντι του αμερικανικού κινδύνου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Να σας πω, κύριε Τσατσαρώνη, δεν είμαι ενήμερος ποιά ήταν η τελευταία απόφαση γύρω απ' αυτό το θέμα. Για να σας πω πώς έχει το πρόβλημα: Η ρετσίνα είναι ένα ελληνικό κρασί, που έχει μια ιδιοτυπία και η Ελληνική κυβέρνηση - από παλιά, η προηγούμενη κυβέρνηση - είχε αποφασίσει να επιδιώξει την κατοχύρωση της ονομασίας της ρετσίνας, γι' αυτό το τύπο του ελληνικού κρασιού. Σ' αυτό το θέμα προέβαλαν άρνηση οι Ηνωμένες Πολιτείες, και αυτό γιατί κάποιος Έλληνας στην Καλιφόρνια παράγει και αυτός 500 τόννους περίπου το χρόνο ρετσίνας. Είναι ενδεικτικό, το πόσο φροντίζουν οι Ηνωμένες Πολιτείες τα συμφέροντά τους, γιατί έγιναν πολλές παραστάσεις από μέρος των γι' αυτούς τους 500 τόννους κρασιού, που είναι μια γελοία ποσότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Έναντι πόσων περίπου;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Μόνο η Ελλάδα παράγει κάθε χρόνο γύρω στους 300.000 τόννους κρασί. Κρασί όχι ρετσίνα. Η Επιτροπή, απ' ό,τι με πληροφόρησαν, αλλά δεν έχω δει την απόφαση, η ονομασία ρετσίνα θα κατοχυρώνεται στην Κοινότητα μόνο για ελληνικά κρασιά. Δεν είδα τις λεπτομέρειες απλώς μου είπαν ότι τακτοποιήθηκε το θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Για το ούζο δεν κινδυνεύουμε;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Δεν έχω υπόψη μου. Δεν άκουσα να υπάρχει πρόβλημα για το ούζο. Υπάρχει πρόβλημα για το μπράντυ, για παράδειγμα, γιατί η λέξη "μπράντυ" χαρακτηρίζει κρασιά τα οποία παράγονται από απόσταγμα σταφυλιών. Υπάρχουν, λοιπόν, μερικά προϊόντα τα οποία παράγονται από απόσταγμα σταφυλιού και σταφίδας. Αυτό διότι με τη χρησιμοποίηση αποστάγματος σταφίδας παίρνει το μπράντυ αυτό που δεν είναι μπράντυ μια πιο γλυκιιά γεύση. Υπάρχει κάποιο θέμα στην Κοινότητα, αν το μπράντυ θα κατοχυρωθεί μόνο για απόσταγμα σταφυλιών και/ή για απόσταγμα σταφίδας και η Ελληνική κυβέρνηση μέχρι στιγμής υποστηρίζει την άποψη ότι για να ενισχύσει και την εγχώρια παραγωγή, ώστε να τυποποιηθεί ότι πρέπει να χρησιμοποιείται, όπως συμφωνούν και άλλες χώρες, μόνο για απόσταγμα σταφυλιών.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Είπατε ότι ένα από τα θέματα που συζητήθηκαν στο Συμβούλιο Υπουργών Γεωργίας ήταν και η περαιτέρω χρηματοδότηση της γεωργικής

έρευνας και αναφερθήκατε στη γεωργική έρευνα στις τροπικές χώρες. Ήθελα να σας ρωτήσω, αν μπορείτε να με διευκολύνετε, ποιά είναι η φιλοσοφία αυτής της προτεραιότητας και ποιά τα πρακτικά αποτελέσματα της.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Για το θέμα της γεωργικής έρευνας στις τροπικές χώρες δεν είμαι ενήμερος. Στη συζήτηση για τη γεωργική έρευνα, μία αντιπροσωπεία είπε ότι η Κοινότητα δαπανά 30 εκατομμύρια ευρωπαϊκές λογιστικές μονάδες για τη γεωργική έρευνα στις τροπικές χώρες και ερωτήθηκε μετά η Επιτροπή, αν αυτό αληθεύει. Και η Επιτροπή το επιβεβαίωσε. ότι αυτό αληθεύει. Και πέρα απ' αυτό, πρόκειται για μια απόφαση που είχε ληφθεί πριν εγώ συμμετάσχω στο Συμβούλιο, δηλαδή πριν από ενάμισυ χρόνο, πριν από τη δική μας κυβέρνηση και δεν μπορώ να σας κατατοπίσω. Πάντως υπάρχει αυτό το πρόγραμμα και απλώς ήθελε η αντιπροσωπεία που υπέβαλε την ερώτηση να επισημάνει, αφού δίνουμε λεφτά γι' αυτό το σκοπό, πως δεν θα δώσουμε λεφτά για την έρευνα στην Κοινότητα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Ήθελα να ρωτήσω κάτι που δεν είναι άμεσο με τα θέματα της Κοινότητας, αλλά έχει σχέση με την ελληνική παραγωγή σίτου σχετικά με τις τελευταίες ενδείξεις της φειτικής παραγωγής.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Η παραγωγή, συνήθως, είναι στα δύο εκατομμύρια τόννους. Η παραγωγή φέτος θα είναι στο ενάμισυ εκατομμύριο. Αυτά για το μαλακό σιτάρι. Η παραγωγή στο σκληρό σιτάρι υπολογιζότανε στις 800.000 τόννους - συνήθως είναι στις 700.000 τόννους - φέτος θα είναι γύρω στις 500.000 τόννους. Οι αριθμοί αυτοί δείχνουν μια σημαντική πτώση, όπως ξέρετε λόγω καιρικών συνθηκών, δεν δείχνουν όμως και δεν έχουμε ακόμα αυτή τη στιγμή στοιχεία και την υποβάθμιση της ποιότητας, η οποία, όπως αναφέρεται, από τις υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας θα είναι αρκετή δυστυχώς.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Αν μου επιτρέπετε, αυτό σημαίνει ότι φέτος η Ελλάδα δεν θα μπορέσει να εξαγάγει καθόλου σιτηρά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τη λέξη καθόλου δεν θα τη χρησιμοποιούσα, αλλά πιστεύω, βέβαια, ότι αν υπάρχουν εξαγωγές θα είναι πολύ μικρές. Πάντως, κατά την εκτίμηση των υπηρεσιών η εσωτερική κατανάλωση καλύπτεται. Υπάρχουν και αποθέματα από τον περασμένο χρόνο, γύρω στους 350 χιλιάδες τόννους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κύριε Υπουργέ, ο κ. Βαϊτσος είχε αναφέρει πρόσφατα ότι ένα μεγάλο μέρος των επενδύσεων δίνεται στους συνεταιρισμούς για επεξεργασία του ελαιολάδου. Αυτό γίνεται, γιατί η Κοινότητα έχει πάψει να επιδοτεί το ελαιόλαδο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Ο κ. Βαϊτσος αναφέρθηκε σε επενδύσεις με βάση το νόμο 1262. Άρα, εάν σας μίλησε, σας μίλησε - το εικάζω αυτό - γιατί άλλο τίποτα δεν μπορούσε να σας πει, ότι είναι οι επενδύσεις που γίνονται σε ελαιοτριβεία και σε εργοστάσια τυποποίησης ελαιολάδου. Ως προς την τυποποίηση του ελαιολάδου η Κοινότητα δίνει ενισχύσεις. Η Ελλάδα δεν μπορεί να τυποποιήσει αυτή τη στιγμή την ποιότητα την οποία θα έπρεπε να τυποποιήσει, και γι' αυτό, σ' αυτό το σημείο, υπάρχει μεγάλο περιθώριο εξέλιξης. Δεν έχω τα στοιχεία, αλλά έτοιμο από μνήμης - και δεν πέφτω πολύ έξω - θυμάμαι ότι η Ελλάδα μπορεί να τυποποιήσει - μάλλον θα μπορούσε να τυποποιήσει - αυτή τη στιγμή με μία μεγάλη προσπάθεια γύρω στους 35 με 40 χιλιάδες τόννους. Η ελληνική παραγωγή ελαιολάδου είναι γύρω στους 200 χιλιάδες τόννους. Αυτό σημαίνει ότι η διαφορά δεν τυποποιείται και χάνεται αυτή η επιδότηση από την Κοινότητα. Χάνεται, δηλαδή, δεν μπορεί να την εισπράξουμε. Η τυποποίηση και η συσκευασία σε μικρές συσκευασίες είναι κάτι που μπορεί να επιδιώξουμε. Η παρατήρησή σας ότι η Κοινότητα δεν επιδοτεί το ελαιόλαδο δεν αληθεύει. Αυτό εκφράζει επιθυμία ορισμένων κρατών-μελών η οποία όμως δεν είναι πραγματικότητα. Η αλήθεια είναι ότι στην Κοινότητα μέσα υπάρχει αντίδραση για τη χορήγηση όλων αυτών των ενισχύσεων που χορηγούνται στο ελαιόλαδο και ορισμένες χώρες θέλουν να αναθεωρήσουν το καθεστώς του ελαιολάδου. Γι' αυτό και η συζήτηση για το μεσογειακό κεκτημένο. Δεν υπάρχει όμως αυτή τη στιγμή κατάργηση της προστασίας του ελαιολάδου. Η Κοινότητα έχει πει και οι χώρες-μέλη έχουν αναλάβει να μην επεκτείνουν τους ελαιώνες. Αυτό είναι το όλο θέμα.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Θα ήθελα να υποβάλω μια αυθόρμητη αλλά και ταυτόχρονα επίκαιρη ερώτηση: Μήπως αντιμετωπίστηκε ή συζητήθηκε ποτέ στο Συμβούλιο στα πλαίσια της προστασίας του δασικού πλούτου των χωρών-μελών της ΕΟΚ και το θέμα της καταπολέμησης των πυρκαϊών που δεν αποτελούν άλλωστε ελληνικό εθνικό φαινόμενο;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Οι πυρκαϊές αποτελούν φαινόμενο στις τρεις μεσογειακές χώρες: Στη Γαλλία, την Ιταλία και την Ελλάδα. Πληροφοριακά θέλω να σας πω μια ότι θίξαμε το θέμα, και αυτό άσχετα με την Κοινότητα; ότι τα πυροσβεστικά μέσα τα οποία διαθέτει η χώρα μας είναι - δεν μιλάω σε σύγκριση με τον στόχο, γιατί σε σύγκριση με τον στόχο δεν είναι ακόμα - αλλά σε σύγκριση με το τί υπάρχουν στις άλλες χώρες, ικανοποιητικά. Διότι σε μια συζήτηση που είχαμε με τον Ιταλό και τον Γάλλο συνάδελφό μου, οι Ιταλοί έχουν - αν θυμάμαι καλά - δύο με τρία πυροσβεστικά αεροπλάνα

οι Γάλλοι, επίσης, δεν έχουν τον ίδιο αριθμό με την Ελλάδα και η όλη οργάνωση της πυροπροστασίας είναι ακόμα στο στάδιο μιας πρώτης φάσης. Οι τρεις αυτές χώρες έχουν, βέβαια, κάποιο συμφέρον, επειδή θέλουν να προστατεύσουν τα δάση τους, να θέσουν και το θέμα αυτό στην Κοινότητα. Λόγω του γνωστού θέματος των δαπανών για πολύ καιρό η απάντηση των υπολοίπων χωρών ήταν: Δεν υπάρχει κοινή δασική πολιτική και άρα δεν μπορεί να ληφθούν μέτρα σ' αυτόν τον τομέα. Όταν μιλάμε για δασικά έργα τα οποία παίρνονται στα πλαίσια υφισταμένων κανονισμών, είναι έργα κατασκευών χειμάρρων, έργα τα οποία δεν εξυπηρετούν αυτό καθ' εαυτό το δάσος, αλλά τη γεωργία, η οποία υφίσταται ζημιές από τη μη διευθέτηση του δάσους.

Η κατάσταση αυτή άλλαξε όταν η Γερμανία έθεσε το πρόβλημα της όξυνσης βροχής. Όπως ίσως ξέρετε, στη Γερμανία, στην Αγγλία, ίσως και στη Γαλλία λόγω της ρύπανσης της ατμόσφαιρας από τις εκβολές των εργοστασίων, πέφτει βροχή η οποία είναι όξινη και καταστρέφει τα δάση. Και υπάρχει, αυτό που λένε στη Γερμανία, ο θάνατος του δάσους. Ζήτησε, λοιπόν, η Γερμανία να εξεταστεί το θέμα της όξυνσης βροχής από την Κοινότητα και τότε οι μεσογειακές χώρες ζήτησαν να εξεταστεί το θέμα των πυρκαϊών. Αυτό έγινε δεκτό. Αυτή τη στιγμή συζητείται το θέμα σε επίπεδο επιτροπών, όπως σας είπα, και ελπίζουμε ότι στην διάρκεια της ελληνικής προεδρίας θα μπορέσει να έλθει και στο Συμβούλιο για μία πρώτη συζήτηση.

Συνοπτικά, λοιπόν, αυτή τη στιγμή δεν υπάρχει αντιμετώπιση, όμως το θέμα έχει τεθεί και ίσως θα συζητηθεί και μέχρι τέλος του χρόνου.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Μήπως θα μπορούσατε να μας πείτε αν η παραγωγή της σταφίδας έχει μειωθεί φέτος, αν οι εξαγωγές έχουν μειωθεί και αν οι ανατολικές χώρες παίρνουν φέτος όση ποσότητα έπαιρναν και πέρσι;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Το 1982-'83 - αν θυμάμαι καλά γιατί δεν έχω τα στοιχεία - έχει ως προς τη σουλτανίνα διατεθεί ποσότητα μέχρι 8 χιλιάδων τόννων. Δηλαδή, υπάρχει ένα μικρό υπόλοιπο. Ως προς την κορινθιακή το υπόλοιπο είναι μεγαλύτερο, δεν θυμάμαι όμως καλά αν είναι διπλάσιο ή γύρω στις 20 χιλιάδες τόννους. Τον πρώτο χρόνο 1981 υπήρξαν δυσκολίες στη διάθεση σταφίδας, διότι η ΕΟΚ ήταν η πρώτη χρονιά που αντιμετώπιζε το θέμα και δεν ήξερε πώς να το χειριστεί σωστά. Δηλαδή εσάρμασε, γενικά, στη σταφίδα την τακτική του σταριού ή έκανε δημοπρασίες - ποιος αγοράζει τη σταφίδα - για να την πουλήσει. Αλλά, σε ένα προϊόν, όπως η σταφίδα, χρειάζεται μια πιο ευέλικτη πολιτική. Πρέπει να λαμβάνουμε υπόψη τις συνθήκες της διεθνούς αγοράς.-